

Imagini și povești despre Carpați

Recunoaște elementele naturale din apropierea locului în care locuiești. Descoperă că acestea fac parte dintr-o poveste mai amplă. Creează o legătură cu locul și cu povestea lui. Protejează-l și prețuiește-l.

Descrierea activității

- Explorarea (direct, prin hărți, videoclipuri, imagini și sunete) a peisajului din cea mai apropiată zonă carpatică. Cine trăiește acolo? De ce este importantă pentru țară sau regiune? Ce povești păstrează? Ce cunoștințe și înțelepciune putem descoperi acolo?
- Crearea de povești, teorii și opinii despre această parte a Carpaților. Conectarea ei cu restul teritoriului. Ducem povestea mai departe.
- Identificarea emoțiilor pe care le trezește locul, precum și a culorilor, structurilor, formelor și cuvintelor asociate acestuia.
- Folosirea unor modalități creative de exprimare a modului în care fiecare înțelege și își imaginează povestea locului.
- Prezentarea rezultatelor activității în cadrul comunității.

Grupuri-țintă

Activitatea este adaptată pentru mai multe grupuri-țintă:

- Clasele I–IV
- Clasele V–IX
- Clasele X–XIV
- Studenți
- Publicul larg / comunitatea

Scopuri și obiective

Cunoștințe

- Localizarea și prezentarea unei zonei carpatice și a vieții sale (faună, floră, cunoștințe și povești).
- Recunoașterea întregii regiuni carpatice.
- Explorarea diversității naturale și culturale a Carpaților (faună, floră, cunoștințe și povești).

Abilități

- Crearea unei povești inspirate de un anumit loc.
- Crearea unor forme de expresie artistică legate de un loc și de viața acestuia.
- Folosirea obiectelor naturale pentru exprimarea unor idei.

Atitudini

- Argumentarea importanței regiunii carpatice (sau a unei zonei locale).
- Formularea unor argumente pentru protejarea regiunii carpatice (sau a unei zonei locale).
- Exersarea exprimării artistice a complexității unei regiuni.

Planuri de activitate adaptate grupurilor-țintă

Clasele I-IV

INFORMAȚII PENTRU FACILITATORI

Durată: aproximativ 60 de minute.

Dimensiunea recomandată a grupului: 10–25 de copii.

Materiale: hărți ale țării și ale Carpaților, fotografii locale, imagini sau înregistrări cu animale și plante, materiale naturale pregătite în avans, hârtie de desen, creioane colorate sau acuarele, lipici, foarfecă, hârtie colorată, sfoară sau lână.

Recomandări pentru facilitare: Păstrați introducerea scurtă și axată pe vizual. Puneți accent pe recunoaștere, curiozitate și legătura emoțională. Lăsați copiii să interpreteze creativ locul, dar încurajați-i să includă ceva ce cunosc sau au trăit în zonă. Adresați întrebări deschise și oferiți-le timp suficient pentru a explica de ce au ales o anumită culoare, un animal, un loc sau un simbol.

Aspecte de urmărit: Folosiți responsabil materialele naturale; nu încurajați copiii să culeagă plante sau să deranjeze animalele sălbatice. Nu prezentați Carpații doar ca pe un spațiu sălbatic. Includeți oameni, sate, tradiții și viața de zi cu zi. Asigurați-vă că fiecare copil are ocazia să contribuie, inclusiv cei care preferă să vorbească în loc să deseneze sau invers.

INTRODUCERE / MOTIVARE

Facilitatorul le arată copiilor o hartă a țării și îi ajută să identifice cea mai apropiată zonă a Carpaților. Apoi prezintă întreaga regiune carpatică și explică, în cuvinte simple, că munții, pădurile, râurile, satele, animalele, plantele și poveștile din apropiere fac parte dintr-o regiune mult mai mare.

Copiii explorează câteva obiecte și materiale pregătite, legate de zona locală. Acestea pot fi fotografii, videoclipuri scurte, sunete de animale, frunze, pietre, bucăți de lemn, lână, semințe sau imagini ale clădirilor și tradițiilor locale. Se folosesc numai materiale căzute deja în mod natural sau pregătite dinainte. Nu se culeg plante sălbatice.

Facilitatorul întreabă:

- Ce puteți vedea, auzi sau atinge?
- Pe care dintre aceste lucruri le găsim și în zona noastră?
- Cine trăiește în acest peisaj?
- Ce ne-ar povesti acest loc dacă ar putea vorbi?
- Ce face acest loc special?

Fiecare copil alege o imagine, un obiect, un sunet sau un element natural care îi atrage atenția.

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ PRINCIPALĂ – BUCAȚICA MEA DIN CARPAȚI

Fiecare copil realizează un desen sau un colaj care prezintă zona carpatică locală văzută prin proprii ochi. Lucrarea ar trebui să includă:

- un element al peisajului, precum un munte, o pădure, o pajiște, un râu sau un sat;
- un animal sau o plantă;
- o persoană, o activitate, o tradiție sau o poveste legată de loc;
- o culoare sau un simbol care exprimă ceea ce simte în legătură cu locul.

Copiii pot desena, picta, folosi materiale naturale pregătite sau crea forme simple din hârtie. Sunt încurajați să explice alegerile făcute.

După finalizarea lucrării, fiecare copil creează o poveste scurtă, începând cu una dintre propozițiile:

- „Sunt o pădure din Carpați și îmi amintesc...”
- „Sunt un râu care curge prin Carpați și văd...”
- „Sunt un animal care trăiește în Carpați și am nevoie de...”
- „Acest loc este important pentru că...”

Facilitatorul așază toate lucrările în jurul unei hărți mari sau al unui contur al Carpaților. Copiii leagă imaginea locului lor de regiunea mai largă folosind un fir, o linie sau o cărare din hârtie. Lucrarea colectivă arată că fiecare loc face parte dintr-o poveste carpatică mai mare.

Grupul discută ce au în comun locurile și ce le deosebește. Facilitatorul explică faptul că în Carpați există multe peisaje, comunități și tradiții diferite, unite însă prin apartenența la aceeași regiune montană.

EVALUARE

Fiecare copil prezintă un element din lucrarea sa și completează două propoziții:

- „Locul meu din Carpați este special pentru că...”
- „Putem avea grijă de el prin...”

Facilitatorul verifică dacă fiecare copil poate:

- să identifice cel puțin un element natural local;
- să lege locul de regiunea carpatică mai largă;
- să numească un animal, o plantă, o poveste, o tradiție sau o activitate umană;
- să propună o modalitate simplă de a proteja sau respecta locul.

La final, copiii aleg împreună o promisiune a clasei pentru Carpați. Aceasta este scrisă lângă harta colectivă și expusă alături de lucrările lor.

Clasele V–IX

INFORMAȚII PENTRU FACILITATORI

Durată: aproximativ 75 de minute.

Dimensiunea recomandată a grupului: 12–30 de participanți, în echipe de 3–6.

Materiale: hărți locale și ale Carpaților, fotografii, povești locale scurte sau citate, coli mari de hârtie, cartonașe de dimensiunea unei cărți poștale, markere, bilețele adezive, imagini sau simboluri tipărite, lipici și foarfecă.

Recomandări pentru facilitare: Pregătiți exemple cu legătură autentică cu zona. Încurajați participanții să identifice relațiile dintre peisaj, animale, oameni, tradiții și provocări din zonă. Când grupurile aleg simboluri sau culori, cereți-le să explice ce reprezintă. Oferiți timp de reflecție individuală înaintea discuțiilor în grup, astfel încât vocile mai puternice să nu determine întreaga hartă.

Aspecte de urmărit: Evitați definirea unei singure identități carpatice „corecte”. Experiențele și interpretările diferite sunt valoroase. Includeți locuri și practici cotidiene, nu doar situri de patrimoniu celebre sau atracții turistice. Încurajați participanții să distingă între ceea ce știu, ce au auzit în comunitate și ce presupun.

INTRODUCERE / MOTIVARE

Facilitatorul prezintă o hartă a Carpaților și le cere participanților să identifice propria zonă. Mai întâi, aceștia descriu ceea ce știu deja despre cel mai apropiat peisaj carpatic.

Facilitatorul prezintă apoi o selecție scurtă de materiale locale: hărți, fotografii, videoclipuri scurte, sunete, povești, exemple de ocupații tradiționale, informații despre animale și plante sau imagini care ilustrează schimbări ale peisajului.

Participanții discută în grupuri mici:

- Ce elemente naturale definesc acest loc?
- Ce oameni, activități sau tradiții au legătură cu el?
- Ce povești sau cunoștințe se transmit între generații?
- Ce s-a schimbat aici?
- Ce s-ar putea pierde dacă oamenii nu ar mai avea grijă de acest loc?
- Cum este legat acest loc de restul Carpaților?

Facilitatorul explică faptul că identitatea carpatică poate cuprinde natura, cultura, munca, amintirile, limba, hrana, arhitectura, muzica, cunoștințele și relația dintre oameni și peisaj.

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ PRINCIPALĂ – HARTA IDENTITĂȚII CARPATICE

Fiecare grup primește o coală mare cu numele sau imaginea zonei carpatice locale în centru. Grupul realizează o hartă vizuală cu șase secțiuni:

1. Peisaj și elemente naturale
2. Animale și plante
3. Oameni și viața comunității
4. Tradiții, cunoștințe și povești
5. Amenințări sau schimbări actuale
6. Protecție și posibilități pentru viitor

Participanții adaugă în fiecare secțiune cuvinte, desene, simboluri, fotografii sau citate scurte și conectează ideile între ele prin linii. De exemplu, o pajiște poate fi legată de o plantă, un animal care paște, o mâncare tradițională, o poveste locală și o amenințare actuală pentru natură.

Apoi, grupul alege trei elemente care reprezintă cel mai bine zona și creează o „Carte poștală din partea noastră de Carpați”, destinată unor tineri dintr-o altă țară carpatică.

Cartea poștală cuprinde:

- o imagine sau un simbol;
- trei cuvinte care descriu locul;
- o poveste sau un mesaj local scurt;
- o asemănare care poate lega locul de alte zone carpatice;
- un motiv pentru care locul merită protejat;
- o acțiune pe care o pot întreprinde tinerii.

Cărțile poștale sunt prezentate și așezate împreună într-o galerie carpatică comună.

EVALUARE

Grupurile participă la un tur al galeriei. Fiecare grup analizează lucrarea altui grup și răspunde la trei întrebări:

- Lucrarea prezintă clar locul ales?
- Conectează natura, cultura și comunitatea?
- Explică de ce contează locul și cum poate fi protejat?

Apoi fiecare participant completează individual:

- „Înainte de activitate, credeam că Munții Carpați sunt...”
- „Acum înțeleg că...”
- „Un lucru pe care aș vrea să îl știe și ceilalți este...”
- „O acțiune pe care o pot face este...”

Facilitatorul evaluează dacă participanții pot localiza zona, descrie mai multe aspecte ale vieții sale, conecta identitatea locală cu cea regională, identifica o provocare și propune un răspuns relevant.

Clasele X–XIV

INFORMAȚII PENTRU FACILITATORI

Durată: aproximativ 90 de minute.

Dimensiunea recomandată a grupului: 12–30 de participanți, în grupuri de 3–6.

Materiale: hărți, fotografii din perioade diferite, mărturii locale, texte scurte sau alte dovezi, coli mari, markere, bilețele adezive și materiale corespunzătoare formatului final ales.

Recomandări pentru facilitare: Alegeți studii de caz locale care le permit participanților să observe perspective diferite. Încurajați-i să facă o distincție clară între fapte documentate, mărturii locale și propriile interpretări. Când discutați despre amenințări sau scenarii de viitor, întrebați cine este afectat, cine beneficiază și ce perspective pot lipsi. Scopul nu este identificarea unei singure soluții corecte, ci construirea unei propuneri realiste și argumentate.

Aspecte de urmărit: Nu simplificați dezvoltarea, turismul sau conservarea ca fiind automat pozitive sau negative. Încurajați analiza dimensiunii, impactului și participării locale. Nu permiteți grupurilor să inventeze informații lipsă. Lipsa unor date poate fi formulată ca o întrebare ce necesită investigații suplimentare. Mesajele publice trebuie să evite stereotipurile și afirmațiile exagerate despre Carpați.

INTRODUCERE / MOTIVARE

Facilitatorul prezintă un loc, o practică sau un element de patrimoniu din Carpați prin mai multe tipuri de dovezi: o hartă, fotografii din perioade diferite, o mărturie scurtă, o știre, un sunet, informații statistice sau un exemplu de cunoaștere locală.

Exemplul ales poate privi un peisaj, agricultura tradițională, un produs local, un meșteșug, o clădire, o limbă, muzică, o sărbătoare, o pădure, un râu, o specie sau o activitate comunitară.

Participanții discută:

- Ce face acest element important?
- Cine îl consideră important și de ce?
- Valoarea sa este în primul rând naturală, culturală, socială sau economică?
- Pot fi separate aceste valori?
- Ce presiuni sau schimbări îl afectează?
- Cine ar trebui să participe la deciziile privind viitorul său?
- Cum poate fi făcut cunoscut fără a-i afecta autenticitatea?

Facilitatorul introduce ideea că protejarea patrimoniului nu înseamnă întotdeauna păstrarea lui neschimbată. Tradițiile și practicile locale pot continua să evolueze, dar dezvoltarea trebuie să respecte legătura lor cu locul și comunitatea.

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ PRINCIPALĂ – O POVESTE CARPATICĂ

Participanții lucrează în grupuri. Fiecare grup alege sau primește un element local specific Carpaților.

Grupul pregătește o fișă care include:

- numele și localizarea;
- descrierea stării actuale;
- legătura cu peisajul și comunitatea locală;
- cunoștințele, practicile sau poveștile asociate;
- persoanele sau organizațiile care îl îngrijesc;
- amenințările și problemele existente;
- legăturile cu elemente similare din alte părți ale Carpaților;
- idei pentru protecție și dezvoltare responsabilă.

Fiecare grup creează apoi o narațiune vizuală numită „Trecut, prezent și viitor posibil”.

Narațiunea cuprinde trei părți:

1. **Trecutul:** De unde provine acest element, această practică sau poveste?
2. **Prezentul:** Care este situația sa astăzi și cine are legătură cu el?
3. **Viitorul posibil:** Ce s-ar putea întâmpla dacă este ignorat și ce s-ar putea întâmpla dacă este îngrijit responsabil?

Rezultatul poate fi un afiș, un videoclip scurt, o poveste ilustrată, un eseu fotografic, o prezentare digitală sau o instalație realizată din materiale naturale pregătite și materiale reciclate.

Grupul trebuie să elaboreze și un mesaj public clar. Mesajul va evita stereotipurile și va reflecta atât specificul local, cât și legăturile cu întreaga regiune carpatică.

Fiecare grup propune:

1. o acțiune realistă de protecție;
2. o acțiune educațională;
3. o modalitate de implicare a comunității locale;
4. o modalitate de a împărtăși povestea cu oameni din altă zonă a Carpaților.

EVALUARE

Grupurile își prezintă lucrările printr-o scurtă prezentare publică. Ceilalți participanți evaluează prezentarea pe baza a cinci criterii:

- utilizarea unor dovezi clare și relevante;
- legătura dintre natură, cultură și comunitate;
- respectarea perspectivelor și cunoștințelor locale;
- caracterul realist al propunerii de protecție;
- explicarea pe înțelesul tuturor a legăturii cu regiunea carpatică mai largă.

După prezentări, participanții răspund individual:

- ★ Care a fost cel mai puternic argument pentru protecție?
- ★ Ce voce sau perspectivă locală a lipsit?
- ★ Ce conflict sau alegere dificilă a scos la iveală activitatea?
- ★ Cum ar arăta, în practică, îngrijirea responsabilă a acestui loc?

Facilitatorul evaluează capacitatea participanților de a interpreta critic regiunea, de a construi o narațiune bazată pe dovezi, de a recunoaște interese diferite și de a propune o acțiune justificată.

Studenti

INFORMAȚII PENTRU FACILITATORI

Durată: aproximativ 120 de minute; activitatea poate fi extinsă printr-o vizită pe teren.

Dimensiunea recomandată a grupului: 10–30 de participanți, organizați în grupuri interdisciplinare de 3–6.

Materiale: hărți detaliate, documente și fotografii locale, mărturii, caiete de teren, dispozitive de înregistrare, unde este cazul, coli mari, markere și materiale digitale sau fizice pentru dezvoltarea conceptului de interpretare.

Recomandări pentru facilitare: Încurajați participanții să abordeze cazul local din perspective multiple și să conecteze dimensiunile ecologice, culturale, sociale și economice. Cereți grupurilor să consemneze sursa fiecărei informații. Cunoașterea locală trebuie tratată ca sursă de sine stătătoare, nu doar ca ilustrare a informațiilor academice. Unde este posibil, implicați o persoană din comunitate, o organizație sau un practician în cercetare ori în oferirea de feedback.

Aspecte de urmărit: Obțineți consimțământul înainte de a înregistra sau publica informații despre persoane identificabile, fotografii ori povești personale. Unele cunoștințe, practici sau locuri pot fi sensibile și nu trebuie făcute publice automat. Încurajați reflecția critică asupra perspectivelor reprezentate și a celor absente. Conceptul final trebuie să fie util și inteligibil pentru publicul vizat, nu doar solid din punct de vedere academic.

Introducere / motivare

Facilitatorul prezintă zona carpatică locală ca sistem social și ecologic. Participanții sunt invitați să examineze relațiile dintre peisaj, biodiversitate, patrimoniu cultural, tradiții, mijloace de trai, viața comunității și dezvoltarea actuală.

Se folosește o hartă a întregii regiuni carpatice pentru a situa cazul local într-un context geografic și cultural mai larg.

Participanții discută:

- ★ Ce procese naturale și culturale au modelat acest loc?
- ★ Ce tradiții sunt vizibile și care rămân ascunse?
- ★ Cine construiește povestea publică despre regiune?
- ★ Ale cui perspective lipsesc de obicei?
- ★ Ce leagă cazul local de alte părți ale Carpaților?
- ★ Cum poate fi prezentată regiunea fără a-i simplifica diversitatea?
- ★ Ce forme de dezvoltare sprijină comunitatea fără să afecteze peisajul sau patrimoniul?

Facilitatorul explică faptul că activitatea va combina investigarea locală, interpretarea și comunicarea publică.

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ PRINCIPALĂ – LABORATOR DE INTERPRETARE A PATRIMONIULUI CARPATIC LOCAL

Participanții lucrează în echipe interdisciplinare. Fiecare grup alege un loc, o practică, o poveste sau un element de patrimoniu local. Unde este posibil, grupul observă direct locul. În caz contrar, folosește hărți, imagini, videoclipuri, sunete, documente și mărturii locale.

Grupul investighează cazul din cinci perspective:

1. Locul: localizare, peisaj și condiții de mediu;
2. Natura: specii, ecosisteme și procese naturale;
3. Comunitatea: oameni, mijloace de trai, relații și organizații locale;
4. Patrimoniul: cunoștințe, practici, amintiri, limbă, arhitectură sau tradiții;
5. Viitorul: amenințări, oportunități și responsabilități privind protecția Carpaților.

Grupul face o distincție clară între informațiile documentate, mărturiile locale și interpretările proprii.

Pe baza investigației, grupul pregătește un concept de interpretare pentru Ziua Munților Carpați. Acesta trebuie să ajute publicul să recunoască elementul local, să îi înțeleagă semnificația mai largă și să dezvolte o legătură cu el.

Conceptul include:

- un titlu scurt;
- o narațiune centrală;
- trei fapte esențiale sau observații documentate;
- o voce sau o poveste locală;
- legături cu regiunea carpatică mai largă;
- un limbaj vizual bazat pe culori, forme, materiale sau simboluri;
- un element participativ pentru public;
- o acțiune concretă pentru protecție sau dezvoltare responsabilă.

Formatele posibile includ un panou expozițional, o plimbare ghidată, o hartă interactivă, un documentar scurt, un podcast, o instalație, o poveste digitală, un punct educațional sau un eveniment comunitar.

Grupurile pregătesc și o scurtă explicație privind modul în care conceptul abordează incluziunea, autenticitatea, responsabilitatea față de mediu și participarea locală.

EVALUARE

Fiecare grup își prezintă conceptul unui juriu format din ceilalți participanți sau din reprezentanți invitați ai comunității.

Conceptele sunt evaluate pe baza următoarelor criterii:

- acuratețea și transparența surselor;
- calitatea investigației locale;
- legătura dintre patrimoniul natural și cel cultural;
- reprezentarea vocilor locale;
- legătura cu regiunea carpatică mai largă;
- accesibilitatea pentru publicul vizat;
- abordarea realistă și etică a protecției;
- fezabilitatea implementării.

Participanții revizuiesc apoi o parte a propunerii pe baza feedbackului primit.

Reflecția finală include întrebările:

- Ce am învățat de la locul însuși?
- Ce am învățat de la oamenii din comunitate?
- Ce presupuneri a trebuit să reconsiderăm?
- Cum ar putea contribui domeniul nostru academic sau profesional?
- Cum pot fi rezultatele puse la dispoziția comunității și folosite de aceasta?

Publicul larg / comunitate

INFORMAȚII PENTRU FACILITATORI

Durată: aproximativ 90 de minute.

Dimensiunea recomandată a grupului: 10–40 de participanți; grupurile mai mari trebuie împărțite în echipe tematice mai mici.

Materiale: hărți mari ale zonei locale și ale Carpaților, pioane sau autocolante, cartonașe goale, markere, fotografii, hârtie colorată, sfoară sau lână și autocolante ori jetoane pentru vot.

Recomandări pentru facilitare: Creați o atmosferă în care diferitele forme de cunoaștere sunt la fel de bine primite. O amintire personală, un loc obișnuit sau o practică locală pot fi la fel de relevante ca un sit de patrimoniu recunoscut oficial. Încurajați participanții să explice de ce un lucru contează pentru ei, fără a le cere terminologie de specialitate. Faceți loc generațiilor și perspectivelor diferite și invitați activ la discuție persoanele mai rezervate.

Aspecte de urmărit: Nu presupuneți că toți participanții au aceeași înțelegere a identității locale sau carpatice. Evitați ca o singură instituție, un expert sau un participant foarte vocal să domine discuția. Cereți permisiunea înainte de a distribui în afara grupului povești personale, fotografii sau înregistrări. Unele locuri sau tradiții pot fi afectate de promovarea nepotrivită. Încheiați cu un pas următor mic și realist, nu cu o declarație amplă, care probabil nu va fi urmată de acțiuni.

INTRODUCERE / MOTIVARE

Facilitatorul îi întâmpină pe participanți în jurul unei hărți mari a zonei. Aceștia sunt invitați să marcheze un loc din partea locală a Carpaților care are o semnificație pentru ei.

Locul poate fi asociat cu:

- un peisaj sau un element natural;
- un animal sau o plantă;
- o ocupație sau un mijloc de trai tradițional;
- un aliment sau un produs local;
- arhitectură sau un obiect istoric;
- o sărbătoare, un cântec, o poveste sau un obicei;
- o amintire personală sau de familie;
- o activitate comunitară actuală.

Participanții explică pe scurt de ce au ales locul. Facilitatorul subliniază că atât monumentele cunoscute, cât și locurile obișnuite din viața de zi cu zi pot avea semnificații importante.

Grupul privește apoi o hartă a întregii regiuni carpatice. Participanții reflectează asupra faptului că multe comunități din regiune au propriile peisaje, povești, cunoștințe și provocări.

ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ PRINCIPALĂ – HARTA NOASTRĂ VIE A CARPAȚILOR

Participanții creează împreună o hartă comunitară. Fiecare persoană adaugă un cartonaș cu:

- numele locului, practicii sau poveștii;
- localizarea;
- o scurtă descriere;
- legătura personală sau comunitară;
- starea actuală;
- o amenințare sau o preocupare actuală;
- persoana, grupul sau organizația care are grijă de acesta;
- o idee pentru viitorul său.

Culorile diferite pot reprezenta natura, mijloacele de trai, hrana, meșteșugurile, clădirile, obiceiurile, muzica, limba, amintirile și activitățile comunitare.

După adăugarea cartonașelor, participanții formează grupuri mici în jurul unor teme înrudite. Fiecare grup discută:

- Ce au în comun aceste exemple?
- Ce cunoștințe sau practici ar putea dispărea?
- Ce locuri sunt trecute cu vederea?
- Ce activități protejează sau revitalizează deja patrimoniul local?
- Ce ar trebui făcut public?
- Ce poate fi sensibil și nu ar trebui promovat pe scară largă?
- Ce ar trebui să recunoască generațiile viitoare?

Fiecare grup contribuie la o poveste colectivă intitulată „Aceasta este partea noastră de Carpați”.

Povestea comună include:

- ceea ce prețuiește comunitatea;
- ceea ce s-a schimbat;
- ceea ce ar trebui să continue;
- ceea ce are nevoie de sprijin;
- modul în care zona locală este conectată cu regiunea carpatică mai largă.

Grupul poate exprima povestea printr-un afiș comunitar, o hartă, o colecție de înregistrări scurte, fotografii, obiecte, simboluri sau o expoziție publică. Participanții decid împreună ce rezultate pot fi împărtășite în afara grupului.

EVALUARE

Participanții analizează harta colectivă, iar fiecare primește trei puncte de vot. Ei aleg:

- un element deosebit de important pentru identitatea locală;
- un element expus celui mai mare risc;
- o activitate sau o propunere care ar trebui să primească sprijinul comunității.

Facilitatorul conduce o discuție finală:

- Ce ne-a surprins?
- Ce povești sau locuri au lipsit?
- Ce protejăm deja bine?
- Ce necesită cooperare?
- Ce putem face în mod realist după Ziua Munților Carpați?

Grupul stabilește un pas colectiv mic și concret. Acesta poate însemna documentarea unei povești, organizarea unei plimbări, întâlnirea unei persoane care deține cunoștințe locale, susținerea unei inițiative comunitare, pregătirea unei expoziții sau împărtășirea rezultatelor cu o altă comunitate din Carpați.

Activitatea se încheie cu câte o propoziție din partea fiecărui participant:

„Generațiile viitoare ar trebui să știe că partea noastră de Carpați...”